

tenegróiak, cigányok és zsidók, akik 1918. október 31-e előtt nem voltak Nagy-Magyarország állampolgárai”, három napon belül hagyják el az országot. Csak azok képeztek kivételt, akiknek házastársuk magyar vagy német, a terhes nők, akik két héten belül várták gyermekük megszületését, és azok, akik elmúltak 75 évesek. A kiutasítottak magukkal vihettkék ékszereiket, személyes holmijukat és személyenként 50 pengőt. Egyes források szerint a rendelet megjelenésének másnapján 50 000 fő lépte át Újvidéknél a határt.³

A harmadik zsidótörvény

Az első zsidótörvényt a Felvidék visszacsatolása után fogadták el, a másodikat rögtön Kárpátalja visszatérte után. A két törvény a kormány antiszemita politikájának szülötte volt, de egyben szimbolikus ajándék is azért a politikai és diplomáciai segítségért, amit a Harmadik Birodalomtól kaptak. A harmadik zsidótörvény életbeléptetésével Észak-Erdélyért és a Délvidékért „mondtak köszönetet”.

A törvény első ránézésre meglehetősen ártalmatlannak látszott, mert hiszen címében a zsidó szó egyáltalán nem is szerepelt. Ennek ellenére ennél nyíltabban és gorombábban fajüldöző törvényt Magyarországon még nem hoztak.⁴ Törvényerőre 1941. augusztus 2-án emelkedett, és az érvényben lévő házassági törvény bizonyos vonatkozásait szabályozta újra.⁵ A 4. rész (9. és 10. cikkely) az alatt a cím alatt, hogy „Zsidók és nem zsidók házasságának tilalma”, valamint a büntetőszankciókat tartalmazó 5. rész egyértelműen az 1935. évi nürnbergi törvények alapjára helyezkedett.

A törvénytervezet indoklása azt igyekezett bizonyítani, hogy a zsidókkal kapcsolatban folytatott politika a 19. század végétől kezdődően milyen kedvezőtlen hatásokat váltott ki:

Magyarországon a zsidóság az egyetlen nagyobb néptömeg, amely eltérő fajként tűnik fel a magyarság és az árja fajhoz tartozó hazai nemzetiségek mellett. Annak megvilágítására, hogy mily irányban következhetik be a nem zsidók és zsidók magyarországi fajkeveredése, nem annyira a hazai nyolcszázézeres zsidó tömeget kell szembeállítani a kb. tizenhárommillió nem zsidó lakossággal, hanem inkább a kb. hatszázézer főnyi értelmiségi foglalkozású zsidót a kb. négymilliónyi értelmiségi foglalkozású nem zsidóval.⁶

A zsidó meghatározásának vallási ismérvét kizárólagosan faji kritériummal cserélték föl, és a törvény megtiltotta zsidók és nem zsidók házasságát, illetve házasságon kívüli nemi kapcsolatát. Messze túllépték az addigi zsidótörvények előírásait, s ebben az új törvényben zsidónak nyilvánítottak mindenkit, akinek legalább két nagyszülője zsidónak született,